

HABER BÜLTENİ

İSVİÇRE TÜRKÜVELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ AYLIK HABER BÜLTENİ 1986 Barış Yılı Yarışma

Özel Sayısı

1 Mayıs 1987

YARIŞMA

DÜZENLEME KURULUNUN AÇIKLAMALARI

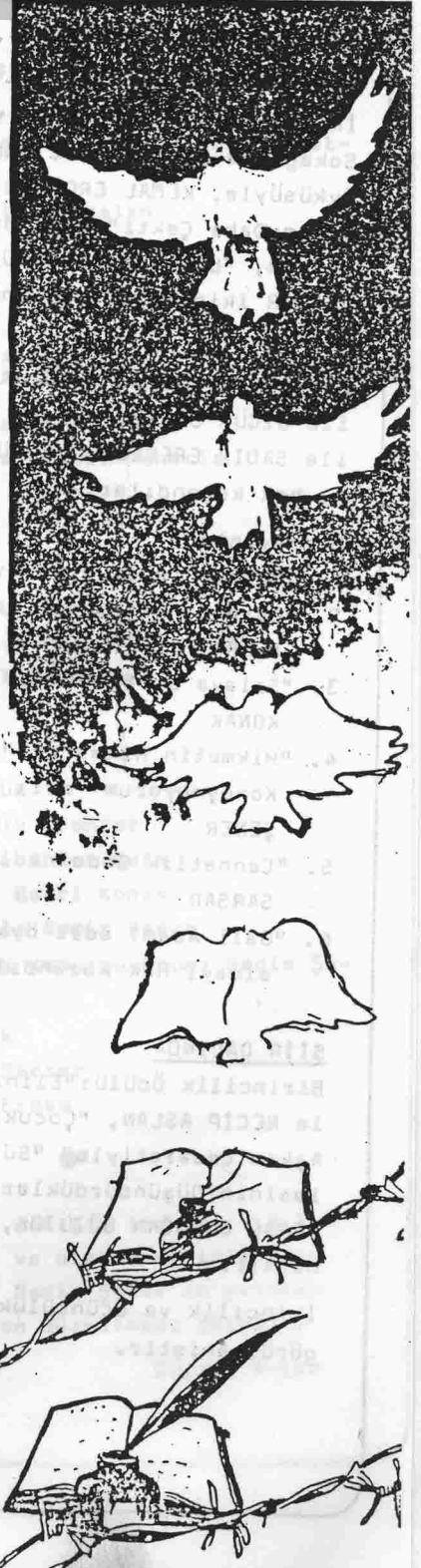
Derneğimizin 1986 Dünya Barış Yılında başlattığı yarışmanın sonuçları tiyatro dalı dışında belli oldu. Karikatür dalında sonuçlar elimize ulaştı, ancak değerlendirme yazısı ulaşmadı.

Ocak 1987 de yapılacağını duyurduğumuz, yarışmada derece alanların ödüllерinin de verileceği gece için ancak 16 Mayıs 1987 tarihinde yer bulabildiğimizi söylediğimizde göçmenlik koşullarını çok iyi bilen, bu anlamda değerli yapıtlar veren yarışmacı dostların bizi anlayışla karşılayacaklarını sanıyoruz.

Tüm bu sorunlara bağlı olarak elinizdeki bu bültenin çıkmasında gecikti. Bu gecikme ve aksaklıklar nedeniyle özür dileriz. Tiyatro dalında sonuçlar ve değerlendirme yazısı elimize ulaştığında, mektup, basın yoluyla ya da özel sayı bir bülten ile sizleri bilgilendireceğiz.

Dostlar, İçimizde geç kalmış olmanın burukluğu, göçmenlik koşullarının dar olanakları ile bir yarışma düzenlemeyi başarmış olmanın sevinci var. 16 Mayıs 1987 tarihinde, ülkemiz sanat ve yazın dünyasından seçkin kişilerin katıldığı gece ve forum ile finali başarabilmenin sorumluluğu da var. Bir de, ülkemizin ve dünyanın aydınlık geleceği için uğraş veren aydınlık yüzlü, aydınlık fikirli dostların bu forum ve geceyi destekleyeceklerine güvencimiz var.

İşte bu inançla diyoruz ki, GÖÇMENLİK KOŞULLARINDA BARIŞ SAVAŞIMI VE SANATIN YERİ konulu forumda ve ödül dağıtımında yapılacağı SANAT VE KÜLTÜR GECE'Sİ'nde buluşalım. ◇

DÜZENLEME KURULUNUN AÇIKLAMALARI

SONUÇLAR

ÖYKÜ DALINDA

Birincilik Ödülü: "Fatihler Ölmez ya da Fatih in Güneşi Fethi" adlı öyküsüyle SEVDA, "Küçük Sami" adlı öyküsüyle MURAT KARAASLAN arasında paylaşılmıştır.

İkincilik Ödülü: "Monik" ve "Bestenigar Sokağında Bir İrtibat Subayı" adlı iki öyküsüyle, KEMAL ERDOĞAN GÖZÜTOK, "Bir La Havle Daha Çekti" adlı öyküsüyle BEHZAT BASKIN, "Leke" adlı öyküsüyle ALİ ÖZENÇ ÇAĞLAR ikincilik ödülünü almayı hak kazandılar.

Üçüncülük Ödülü: "Gönül Ağacı" adlı öyküsü ile ÖZGÜR BARIŞ, "Yürek Bağı" adlı öyküsü ile SADIK ERENLER üçüncülük ödülünü almayı hak kazandılar.

Mansiyonlar:

1. "Doktor" adlı öyküsüyle SAMİ SÜLÜK
2. "Garajda Bir Saat" adlı öyküsüyle AHMET SEFA
3. "Sılaya Üç Bilet" adlı öyküsüyle BEDRİ KONAK
4. "Hikmetin Hikmeti" "Üç Gündür Karımla Konuşmuyorum" adlı öyküleriyle NEDİM ŞENER
5. "Cennetlik Bedo" adlı öyküsüyle KEMAL SARSAR
6. "Deli Adam" adlı öyküsüyle ADİL ERDEM almayı hak kazandılar.

ŞİİR DALINDA

Birincilik Ödülü: "Elini Ver" adlı yapıtıyla NECİP ASLAN, "Çocuk ve Barış" "Yeni Bir Aşkın Cesaretiyle" "Sürgünde Bir Bahar Öğlesinin Düşündükleri" adlı şiirleri ile KEMAL ERDOĞAN GÖZÜTOK, arasında paylaşılmıştır.

İkincilik ve Üçüncülük ödülüne değer yapıt görülmemiştir.

Mansiyonlar:

1. "Barış Dergahı" "Yaşamın Çobanları" "Ren Kıyısında Gözlerim Yaşlı" adlı şiirleri ile SEVDA,
2. "Bu Yıldan Başka Barış Yılı Olmayacak mı" adlı şiiri ile HAYDAR EROĞLU,
3. "1986 Sulh Yılı" adlı şiiri ile ÖMER FARUK ERTEKİN, almayı hak kazandılar.

FOTOĞRAF DALINDA

Birincilik, ikincilik, ve üçüncülük ödülüne değer yapıt görülmediği bu dalda ise Suzan DEMİRAL özendirme ödülü almaya hak kazanmıştır.

RESİM DESEN GRAFİK DALINDA

Birincilik Ödülü: MEHTAP NARMANLI
İkincilik Ödülü: HARUN YİĞİT
Üçüncülük Ödülü: YÜKSEL ÇAĞLA almayı hak kazanmışlardır.

KARİKATÜR DALINDA

Birincilik Ödülü: ALPER SUSUZLU
İkincilik Ödülü: MUSTAFA TOZAKI
Üçüncülük Ödülü: İSMAİL CEM ÖZKAN, almayı hak kazandılar.

TEŞEKKÜR

Yarışmaya gönderilen yapıtları titizlikle inceleyip değerlendiren tüm Seçici Kurul üyelerine, gene bu anlamda yardımlarını gördüğümüz A.Sevil Şeker'e, Yarışmayla ilgili özendirici, cesaretlendirici sözleri nedeniyle Sendikacı Halit Erdem'e çok teşekkür ederiz.

TİB-İSVİÇRE
SANAT YARIŞMASI DÜZENLEME
KURULU

YARIŞMAYA KATILAN ŞİİRLER ÜSTÜNE GENEL BİR DEĞERLENDİRME

Şiir Dalında

Ataol BEHRAMOĞLU

Bir başkasının ürününe değer biçmek, oldukça güç ve sorumluluk isteyen bir iş. Bir sanatçının bir başka sanatçıyı değerlendirmesi daha da güç. Çünkü ister istemez, kendi öznel değer yargılarının, anlayışın ağır basacaktır değerlendirmede. Yani, şu ya da bu ölçüde bir öznellik kaçınılmazdır. Belki de, bu bakımdan, sanatçıların jüri üyesi olmamaları, bu işi "eleştirmen"lere bırakmaları daha doğru olur. Fakat eldeki malzeme bu, olanaklar bu. Arkadaşlarımın, jüri üyesi olma konusundaki isteklerini kıramazdım. Bir de, doğrusu, yıllarca dergi çıkarmışlığımın, şiir üstüne düşünmüşlüğümün sonucunda, en az haksızlık yapabilecek bir jüri üyesi olabileceğimi düşünüyorum, şiir değerlendirme işinde...

Önce, uyguladığım yöntemi anlatayım: Bana gönderilen şiirleri bir bir okudum ve küçük notlar aldım... Sözgelimi şöyle: Necip Arslan (A. Arif/ilginç sözcükler/Halk edebiyatı bilgisi), M. Yiğit (Orta. Heceyle yazdıkları fena değil.), Seveda (Orta. Romantik.), Cengiz Doğu (Orta. Samimi.), Martı (İyice)... Kimi şairlerin adlarının önüne ise, sadece, "Zayıf" diye yazmışım. Bunlar ilk elemenden geçememiş olanlar.

Diyecaksınız, neye göre yapıyorsunuz bunu? Ancak şöyle yanıtlayabilirim: Bunca yılın, çalışmanın oluşturduğu şiir bilgisine, sezgisine, zevkine göre...

Türkçede şair olabilmek kolay iş değil. Çok söylendi: Büyük bir şiir geleneğimiz var. Büyük çağdaş ustaları var şiirimizin. Onları bileceksin, öğreneceksin, kendi sesine sindireceksin, ama kendine özgü bir sesin olacak aynı zamanda. Bu kolay iş değil. Doğru bir şeyi söylemek onun şiir olmasına yeterli değil. Bir şeyi (hatta doğru bir şeyi) güzel söylemek de onun şiir olmasına yeterli değil. Doğru bir düşüncüyü güzel bir anlatımla, bir makale olarak da yazabilirsiniz... Peki, şiiri düz yazıdan ayıran uyak ya da vezin mi? Uyak ya da vezinin de bir yazıyı şiir yapmaya yetmediği artık biliniyor... Üyleyse nedir şiir?... Yanıtlanması çok güç bir soru. Her şair, kendine göre bir tanım getirir. Bence şiir, içten gelen bir haykırış, içten gelen bir seslenmedir. Ama bu haykırış ya da seslenme, derin bir dil bilgisine, şiir kültürüne dayanmalı, bu bilgilerin süzgecinden geçmelidir. Ve aynı zamanda da özgün olmalıdır.

Birinci elemenden geçen şiirleri, bir kez daha, (aradan bir süre geçtikten sonra) okudum. Necip Arslan'ın şiirleri, kanımca, (bir kitap olarak sunulmuş olmalarının yoğunluğunun da etkisiyle), öteki şiirlerin tümünden daha üstün, daha iyi yoğunlaşmış göründü bana. İçeriği cesur, özgün. Söyleyişi akıcı, yalın. Yer yer, gerçekten özgün metaforlar:

İşte, bedenleri boşlukta
dönüş yok,
yook!
uçurumdan yukarıya

(Dönüş Yok)

A.Arif'te, E. Gökçe'de rastlanan (ama onların etkisi altında ezilmeyen) bir epik anlatım:

Ben
Kurda kuşa anlattım derdimi
onbeş yirmi yıl

(Buzkıran)

Çok ilginç sözcükler ve uyaklar, aşğıdaki örnekteki gibi:

bilginler bilmedi
daha bilgin değildiler
aydınlık ışıtmadı
daha ışık değildiler ferli,
kendilerinden ötesini
görmeye göstermeye
yeterli
.....

(Buzkıran)

Bu türden örnekleri çoğaltabilirim. Yarışmada birincilik ödülüne değer bulduğum Necip Arslan'ı, gerçek şiir mayası taşıyan bir arkadaş olarak kutluyorum. Dileğim, tekrarlarından, bir de, sözgelimi, "A-uslenderler" türünde küçük bulgulardan kaçınmasıdır. Asıl yeteneği, destansı, epik söyleyişte. Şiiri sürdürmesini, kendi sesini daha çok bulmasını, yalınlaştırmasını, inceltmesini, yoğunlaştırmasını bekleyeceğim...

"Martı"rumuzuyla yazan arkadaş, dizelerini yeterince yoğunlaştırabilmiş değil. Ancak, belli ki, yeni şiirimizi tanıyor, izliyor, okuyor. Şiiri kendi yaşamından çıkarması gerektiğini; ve yaşam dediğimiz şeyin tek boyutlu bir şey olmadığını biliyor:

Yirmibeş yaşında sorguluyor beni hayatım
pırl pırl bir ter yürüyor şakaklarım
rından

çok şükür anlam lokesiz şimdi
adımı hakettim diyebilirim gönül
rahatlığıyla
ve temiz defterine ilk harfini yazan
bir ilkokul çocuğu gibi
seviniyorum bu yaşta, bu aşkte ve bu
safta oluşuma

(Yeni Bir Aşkın Cesaretiyle)

Bu arkadaşın şiirlerini, yarışmada mansiyona değer görüyorum.

"Sevda" rumuzuyla yazan arkadaşın ilginç söyleyişleri var. Uyakları kullanışa başarılı. Bir de şu iki dizesinden etkilendim:

İstemem kimse karşılamasın beni istasyonda
nasıl koyup gittiysem öyle döneceğim
şessiz

(Ren Kıyısında Gözlerim Yeşli)

Bu arkadaşın şiirlerini de mansiyona değer görüyorum.

Yarışmaya gönderdiği tek şiirini (Bu Yıldan Başka Barış Yılı Olmayacak mı) mansiyona değer gördüğüm Haydar Eroğlu, dörtlükten, bu şiirde olduğu gibi (N.Hikmet'in "Saman Sarısı" türü uzun dizeli şiirlerine kadar) hemen hemen her türde, her biçimde kalem oynatan, ve belli bir başarı düzeyini yakalayan bir şair. Haydar Eroğlu'nun, şiirini geliştireceği yönleri, türleri ve biçimleri, doğrusu merak ediyorum... Sevdiği şiirlerin, şairlerin etkilerini sindirerek kendi özgün sesini bulmak için daha fazla özen göstermesi gerektiğini düşünüyorum.

Ü.F. Ertekin'in "1986 Sulh Yılı" başlıklı şiirini de mansiyona değer gördüm... Eski, unutulmuş bir şiir türünde yazmış. Dili de (şiirin adından da görüldüğü üzere) yer yer eski. Ama içten duygularını, düşüncelerini, 16'şar hecelik dizelere, (yer yer vezni aksatmakla birlikte), genelde pek güzel oturtmuş:

Hoş olurdu tüm insanlar ayrı gayrı tanımadan

El ele imâr etseler yeryüzünü yeni baştan

Evlerin temeli sevgi hak süzülse damlarından

Değiştirilemez insan yalnız hayal edilererek

Aşılamaz karlı dağlar pal-palaz emekliyerek...

Bunlardan başka, yayınlanacak bültende, "Yayınlanmaya Değer Bulunan Şiirler" başlığı altında A.Üzenç, H.Yiğit, M.Bedri Ka-

nok'tan birer şiir, İ.Eroğlu'nun şiiri, Devran Devir-Neriman'ın şiiri ve C.Yoksul'un uzun şiirinden bir bölüm yayınlanmasını öneriyorum.

Şiire emek veren tüm arkadaşlara sevgi ve teşekkürlerle.

DEĞERLENDİRME

Şiirlerinin tümü aynı değerde olmamakla birlikte, Necip Arslan'ın "Elini Ver" başlığı altında topladığı şiirler toplamını, yarışmaya katılan ürünler arasında en değerli ve başarılı olarak gördüm.

Necip Arslan, toplumcu şiirimizin ustalarından (A.Arif, M.Hüseyin) izler, etkiler taşıyan şiirlerinde, kendine özgü bir şiir dili, bir söyleyiş, ve kendine özgü bir konu bütünlüğü oluşturabilmiş. Özgün uyakları, özgün sözcük ve deyimleri ustaca yerleştirmiş şiirlerine. Lirik ve genellikle uzun şiirlerinde, kısa ve bir buluşa dayanan şiirlerine oranla daha başarılı. Sonuç olarak, yarışmanın 1. lik ödülünü Necip Arslan'ın "Elini Ver" şiirler toplamına veriyorum.

Yarışmaya "Martı", "Sevda" adlarıyla katılan ozanların şiirleriyle, Haydar Eroğlu ve Ü.F. Ertekin'in şiirlerini ise mansiyona değer buldum.

Bundan başka, "Yayınlanmaya Değer Bulunan Şiirler" başlığı altında, A.Üzenç, H. Yiğit, M.Bedri Kanok'tan birer şiir, İ.Eroğlu'nun şiiri, Devran Devir Neriman'ın şiiri ve Can Yoksul'un uzun şiirinden bir bölümün de, derece alan şiirlerin yanı sıra, yayınlanmalarını öneriyorum.

BUZKIRAN

ben
kurda kuşa anlattım derdimi
onbeş yirmi yıl

sanki sokaklar bomboştu,
trenler, tranvaylar
metrolar, lokantalar bomboştu,
sanki kahvelerde
knapyelerde kimseler yoktu

belki rastlarım diye birine
dolaşırdım kenti
dipten tepeye, enine boyuna

onbeş yirmi yıl,
cebimde kâğıtlar
iş için değil, konuşmak için
çıkartırdım dairelere.
aşiret surlarının mazgallarından
geçerdim inceliş düzlenerek,
vuruş vuruş sessizlikle
koşar koşar sarılırdım
insan sandığım şekillere

nasıl bakarlardı öyle
taş taş , demir demir,
yedi gün yağmurlu yüzleriyle,
elimizi her uzatışımızda
yalnız kuşlar toplanıp geldi de,
dedik, yıllar gösterdi
kuşlardaymış insanlık bu ülkede.

bilginler bilmedi,
daha bilgin değildiler,
aydınlar ışıtmadı
daha ışık değildiler ferli,
kendilerinden ötesini
görmeye göstermeye
yeterli.
adları yere göğe sığmazdı
yüreklere
ceviz kadardı,
mark mark diye çarpar
alkolden, kalın bir yorganla yatarlardı

üstelik korkaktı onlar,
ortaçağ denizcilerinin okyanuslara
açılmaması gibi,
alıklarlardı
yeni kıtaların keşfini.

Necip Aslan

çocuk ve barış

I- savaş olmasın anne
gökyüzündeki bütün uçakların
uçurtmalarla arkadaş olmadıkları doğru mu anne
doğru mu bombalar taşıdığı
en yüksekte uçanların

denizlerdeki bütün gemilerin
martılarla arkadaş olmadıkları doğru mu anne
doğru mu füzeler taşıdığı
en büyük gemilerin

(I) - Dünyada her iki saniye içinde bir çocuk açlıktan ölüyor,

(2) - Dünyada her bir saniye içinde silahlanma için 16.000.000 D.M

harcanıyor. (Besin)

saatimiz iki kez tik-tak yapınca anne
senin bana 'canım' dediğin kadar bir zamanda
açlıktan öldüğü doğru mu
bir çocuğun daha dünyamızda (I)

saatimiz bir kez tik-tak yapınca anne
sen bana 'canım' diyenden daha
silahlar yemeliymiş doğru mu
yüzbinlerce ekmeğe yetecek parayla (2)

büyük umutlara da pastalar yap anne
oyuncaklarından da ver
boya kalemlerimden de ver
savaş olmasın anne

2- askerler de ölmesin

savaş olmasın anne
evimiz yıkılmasın
güvercinim ölmesin
ölmesin minik kedim

savaş olmasın anne
okulumuz yıkılmasın
öğretmenim ölmesin
ölmesin arkadaşlarım

savaş olmasın anne
ağaçlar yanmasın
kırılmasın camları
şekerçi dükkanlarının

savaş olmasın anne
yıkılmasın hastahaneler
ezmesin çiçekleri
kocaman tanklar

savaş olmasın anne
mavi elbisemi giyip
uçurtma uçurabileyim
beyaz bulutların içinde

savaş olmasın anne
postacı mektup getirebilsin
sütçü süt getirebilsin evimize
babam içe gidobilsin

savaş olmasın anne
atlıkarıncalar bozulmasın
hiç kimse ölmesin anne
askerler de ölmesin

K.Erdoğan Gözütek

YARIŞMAYA GÖNDERİLEN FOTOĞRAFLAR HAKKINDA GEREKÇELİ KARAR

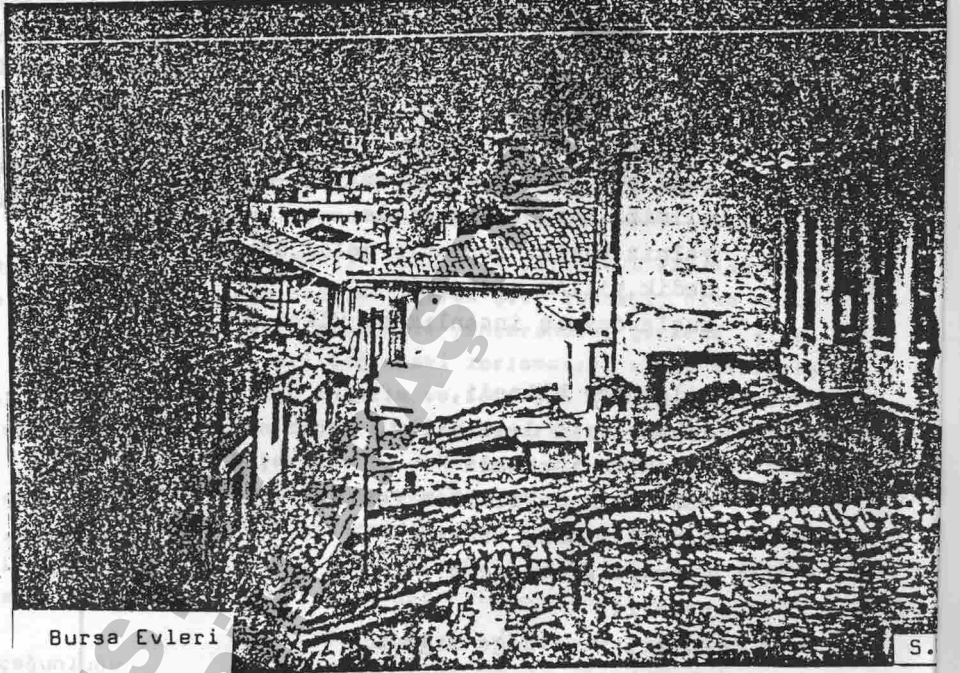
VAKFI

Mehmet ÜNAL

Gönderilen fotoğraflara ödül vermek çok güç. Herşeyden önce fotoğrafların anlatım gücü çok eksik. Hedefli, bazı şeyler anlatmak adına çekilmemiş. Buna bir de fotoğrafın yasallıklarının eksik olduğunu eklersek, karşımıza her aile albümünde karşılaşılabileceğimiz bir dizi fotoğraf çıkıyor. Fotoğrafın yasallıkları derken, akla ilk gelen şunlar oluyor: içerik, biçim, öz, leke, vs. Bu fotoğraflarda ne yazık ki hepsi eksik. Fotoğrafların altına koyulan yazılar, fotoğrafların anlatabildiklerinden daha iddialı. Ve yazı ile söylenmek istenenler, fotoğrafın anlatım gücü ile elde edilememiş. Örneğin, Afrika'da çekilen üzerinde siyah derili bazı insanların olduğu fotoğraf, her turistin çekebileceği ve çektiği türden. Halbuki, Afrika'yı, dertlerini, insanlarını hiç bir söze gerek bırakmadan anlatabilmek gerekiyor. İşte fotoğraf bu soyutlamaya ulaşabildiğimizde, fotoğraf oluyor. Yoksa işi söze bindirdiğimizde, fotoğraf ortadan kalkıyor. O zaman öykü yazmaya çalışmak daha isabetli karar olmuş oluyor. Önemli olan binlerce para yatırarak sahibi olabildiğimiz fotoğraf aygıtını, iyi kullanabilmek, fotoğrafın yasallıklarına uyan ürünler elde edebilmek...

Gönderilen fotoğrafların bir çoğu flu, yani net çekilmemiş. Mutlaka net fotoğraf çekilmeli diye bir sav ileri sürmek istemiyorum. Ama, bazı fotoğrafların net olması bile bazı yanlışlıkları kurtarabiliyor. Ya da net olmayan bir fotoğrafın anlatımı güçlü olunca, seyirci net olmasını aramıyor..

Fotoğrafların üzerinde olan insanların dertlerini, zevklerini, ne hissettiklerini anlayamıyoruz. Örneğin, "Kadınlarımız" serisi fikir olarak iyi, ancak sunu çok kötü ve bu fotoğraflar N.Hikmet'in şiirine, ne kadar iyi niyetli olursak olalım, layık olamıyor. Ya da bir yürüyüşte, yazıları önüne çıkartılarak yapılan bir çekim yalnızca bir belge olmaktan öteye gidemiyor. Kendini anlatmak isteyen bir fotoğrafçı, fikirlerini kabul ettirmek isteyen bir fotoğrafçı, hem de bir "politik fotoğrafçı" karşıtlarından her alandada daha iyi çalışmalar

Bursa Evleri

S.

ortaya koyabilmeli... Yoksa istenilen sayıda taraftar toplayabilmekte zorluk çeker. Ya da sahibi olduğu görüşleri iyi vurgulayamadığı için, önemli başarılar elde edemez.

Bu ve benzeri, düşünülebilecek bir çok nedenlerden dolayı, yarışmaya gönderilen fotoğraflara ödül vermek olasılığı yok... Gene de fazla karamsarlığa düşmemek gerekiyor. Bu nedenle S.Demirel imzalı çalışmalara "Üzendirme Ödülü" verilmesini öneriyorum. Bu arkadaşa kurslara giderek, piyasada satılan dergileri izlemesi önerilerek, daha iyi çalışmalara girmesini, anlatımını daha da geliştirmesini önerebiliriz.

Yarışmaya katılan arkadaşlardan hiçbiri aletlerim iyi değildi de onun için ödül alamadım gibisinden bir düşünceye dalmamaları önerilir. Sorun iyi aletlere sahip olmakta değil, (mutlaka bunun da bazı yararları var) görmeyi öğrenmekte yatıyor. Bakmakla, fotoğraf aygıtının vizöründen bakmasını öğrenebilmek ayrı şeyler. "Fotoğraf çekmesini öğrenmek, bakmasını öğrenmek" teorisini benimsersek, çalışmalarımızı yalnızca "tatillerde" yapmayı, tüm olanakları zorlayarak, sürekli yapmayı denersek, çok fotoğraf kitabına, inceleyerek, sabırla bakmasını öğrenebilirsek, bu işin teo-

risini de bir yana retilirsek, bu işi vermesini öğrenebi-

Kısaca: S.Demirel Tüm diğer fotoğraf 11. Ve sahiplerine nı belirten, Üzeri lomalar" verilmeli

Y
A

DEĞERLENDİRME

İsmail ÇOBAN

Bana gönderilen resimleri bir araya getirerek şu karara vardım.

Mehtap Normanlı Birinci Ödül
Harun Yiğit İkinci Ödül
Yüksel Çağla Üçüncü Ödül'ü almaya hak kazandılar. Buna rağmen şunu söylemekte önem duyuyorum. Katkı çok zayıf ve kalite yönünden çok düşüktü.

Birinci ödüle yeterli gördüğüm Mehtap Normanlı'yı gönderilen resimler içinde özgülün grafiğin kurallarını yerine en iyi şekilde getirdiği için layık gördüm.

İkinciliğe ön gördüğüm Harun Yiğit kendi gücü ile yetişmiş, yağlı boya tekniğini iyi denemek kadar kavramış ve toplumcu eseri için ve ileridede böyle güzel eserler verecek güce sahip olduğuna inandığım için verdiğim karara layık bir genç ressam.

Üçüncü ödül'e Yüksel Çağla'ya ön gördüm. Yüksel Çağla'nın resimlerini gazetelerden, dergilerden tanıyordum. Ayrıca toplumcu, barış ve özlem dolu resimlerinin bize bir mektup gibi yaşantı yağdırdığını takdir ediyorum. O yüzden kendisini tebrik ederim.

Diğer resimler hakkında ayrı ayrı yazmayıp yalnız şöyle bir guruplama yapacağım; Ruhbil Kalendar: Katıldığı işinin bir güzel sanatlar dalına girmediği, yalnız bir reklam grafiği olduğu için derece alamadı. Reklam grafiği dalında yapılan yarışmalarda belki bir başarı sağlayabilir.

Y. Güner Bozoklu, Devran Devir, Neriman Niksah, Y. Boztaş çok zayıftılar. Belki çok çalışırlarsa belki başarılı olabilirler. İlerki yıllarda yapılacak yarışmalarda kaliteli resimleri ile katılmalarına çok sevinirim.

Doğan Ünal; aslında kabiliyetli olmasına rağmen resimle ideolojiyi birbirinden ayıramamış. Resimleri çeşitli dergilerden esinlenme kopya olmakla beraber içinde yaşadığımız toplumun sorunlarını görmeden, bambaşka rüyalarda yaşıyor. Doğan Ünal'a tek bir öğütte bulunacağım. Partiler özür yapar ve bağışlanmasını diler. Yeni bir teori eski bir teoriyi yıpratır. Yaşam şartları teorileri etkileyebilir. Sanatçı hata yaparsa tarihe geçer ve özür dilese bile günün birinde yaptığı hata karşısına çıkar.

Bütün arkadaşlara başarı diler, katıldıkları bu yarışma için teşekkür ederim. Ödül alan arkadaşları da tebrik ederim.

Afrika

Ünal

Göçmenlik zor sanat

S. Demirel

Yaşar MİRAC'IN DEĞERLENDİRMESİ

1. Yarışmaya çoğunluğu F. Almanya'dan olmak üzere, çeşitli Avrupa ülkelerinden 30 ozan adayı 72 şiirle katılmıştır.
2. Yarışma kurallarına bir katılımcı dışında hemen herkes uymuştur. En çok 3 şiir ile katılma kuralına Necip Arslan adlı yarışmacı 23 şiir ile katıldığından uymamıştır. Bu yarışmacıdan kendimce seçtiğim 3 şiiri değerlendirmeye kattım.
3. İncelediğim 72 şiir içerisinde doğrudan barış konusunu işleyen şiirlerin sayısı 23, diğer konular ise; gurbet, sevgi, yabancı düşmanlığı, Avrupa ülkelerindeki yurttaşlarımızın çeşitli sorunları, toplumcu savaşım, özgürlük, eşitlik, haksızlıklara karşı çıkış v.b. konulardı.
4. Şiirlerin çoğunluğu serbest vazin ve biçimdekiler oluşturmakla birlikte, hece ölçüsü gözeten dörtlük, beşlik gibi biçim öbekleri seçilerek yazılmış olanların sayısı da az değildi.
5. Yarışmaya katılanların büyük çoğunluğu şiir yayınlamamış yeni adlardı. Daha önce gerek kitap olarak gerekse dergilerde şiir yayınlamış olanlar benim bilebildiğim kadarıyla beş, altı yarışmacıyı geçmiyor.

DEĞERLENDİRMEMİN GENEL ÖLÇÜTÜ:

Yurtta ya da yurtdışında olmasına bakmaksızın, yeni başlayan ya da adı bilinen olunmasına bakmaksızın Türk Şiirinin günümüzde ulaştığı olduğu düzey.

SONUÇLAR:

Birincilik Ödülü

"MARTI" rumuzuyla yarışmaya katılan ozanın 3 şiiri için.

1. Mansiyon

"SEVDA" rumuzuyla yarışmaya katılan ozanın 3 şiiri için.

2. Mansiyon

Necip Arslan adıyla yarışmaya katılan ozanın 3 şiiri için.

SONUÇLAR ÜZERİNE

1- Yarışmada başarılı bulduğum üç ozanın şiirleri diğerlerine oranla günümüz Türk Şiirinin varmış olduğu düzey içerisinde, bu düzeye en yakın olan örneklerdir.

2- Her üç ozanda da çeşitli aksayan yönler, eksiklikler, deneyimsizlikten ortaya çıkan öğeler, özgür şiir oluşumlarını olumsuz yönde etkileyen, başka ozanlardan etkilenmeler bulunuyor. Bunlara karşın şiirlerinin olumlu yönleri daha ağır basan bu üç ozanın gelecekte başarılı olmaları, özgün şiir kişilikleri olarak Türk Şiirinin yeni oluşumuna katılmaları şansları diğerlerinden daha çok.

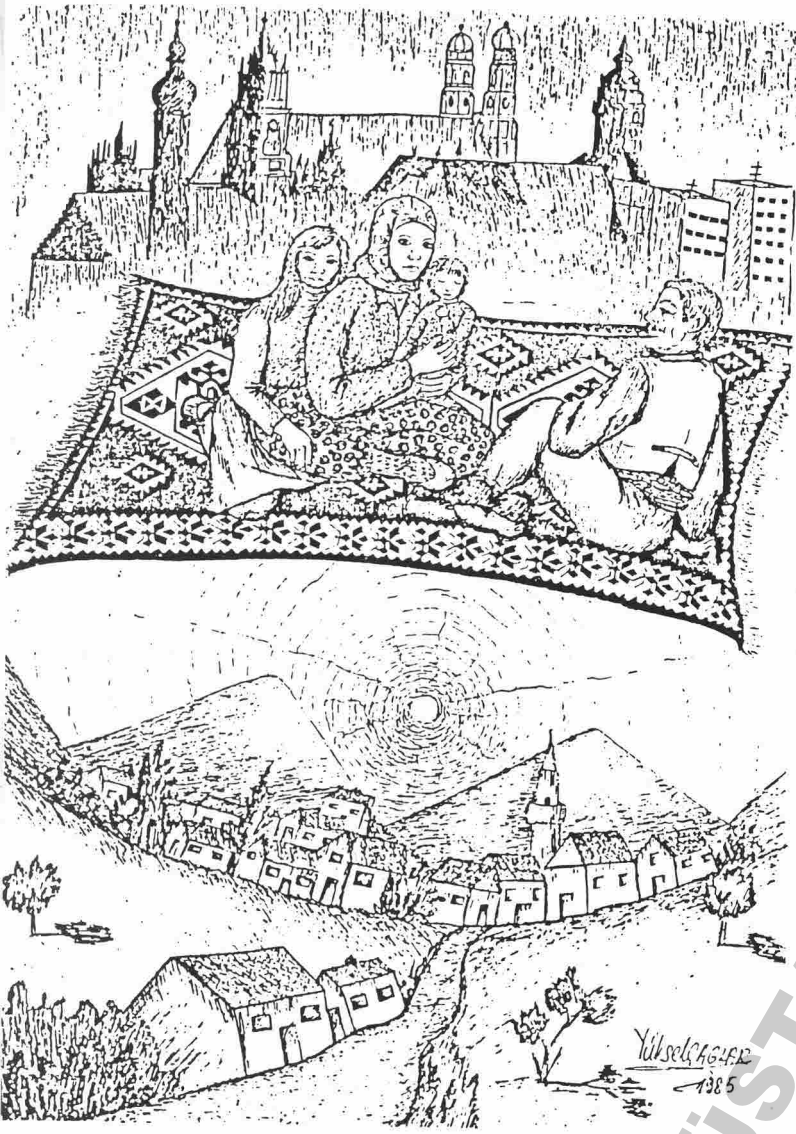
3- "MARTI" rumuzuyla yarışmaya katılan ozanın şiirleri gerek şiir tekniği, dize kuruluğu, şiir dili yönlerinden, gerekse şiir duyarlılığındaki zorlamasız, rahat söyleyiş, yalın anlatım ve içtenlik yoğunluğu yönlerinden diğer tüm yarışmacılardan daha yetkin ve başarılı. Bu arkadaşın şiirindeki yukarıda belirttiğim eksiklikleri, olumsuz etkilenmeleri gidermesi bence diğerlerinden daha kolay ve olanaklı. Arkadaşı başarılarından dolayı kutlar yeni başarılarını dilerim.

4- "SEVDA" rumuzuyla yarışmaya katılan ozanın şiirleri de gerek teknik düzey olarak gerekse şiir duyarlılığı açısından olumlu, yetkin bir görünüm içeriyor. Yalnız bu arkadaşın şiirleri bence "Martı" rumuzlu ozanın şiirlerine göre biraz daha çok eksiklikler ve aksamalar taşıyor. Bu nedenle şiirlerinin 1. Mansiyon ödülüyle ödüllendirilmesini uygun buldum. Arkadaşın başarısını kutlar, yeni başarılarını dilerim.

5- Necip Arslan adlı arkadaşın yarışmaya gönderdiği 23 şiirin içerisinde seçtiğim 3 şiiri (Dönüş Yok, Buzkıran, Sen) özellikle şiir duyarlılığı açısından "Martı" ve "Sevda" rumuzlu ozanların şiirlerine göre Türk Şiirinin günümüzde ulaştığı düzeyin biraz uzağında. Teknik yönden kendi içerisinde tutarlılık göstermekle birlikte, böyle bir şiir duyarlılığında bulunmak özellikle için başında olan yeni bir ozan için pek şanslılık içermiyor. Arkadaşa varolan yeteneğini şiirimizin günümüzde ulaştığı son duyarlık düzeyine göre geliştirmesini öneririm. Şiirlerini 2. Mansiyon ödülüne değer buluyor, başarısını kutluyorum.

6- Yarışmaya katılan şiirler arasında "Yayınlanabilir" olarak seçtiklerim için genel görüşüm; bu şiirlerin gerek teknik açıdan, gerekse şiir duyarlılığı ve dili açılarından, konu ve ozanın tavrı yönünden, başka ozanlardan etkilenme oranı yönünden, başarılı bulduğum şiirlere göre oldukça yetersiz bir dü-

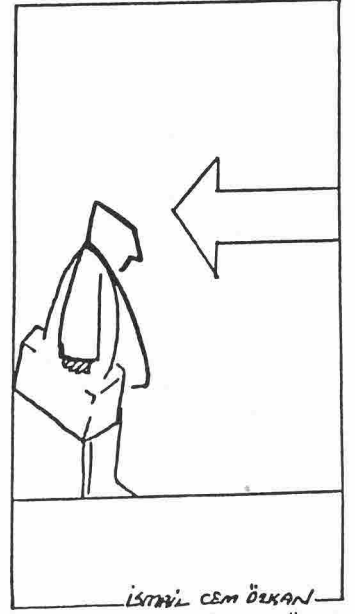
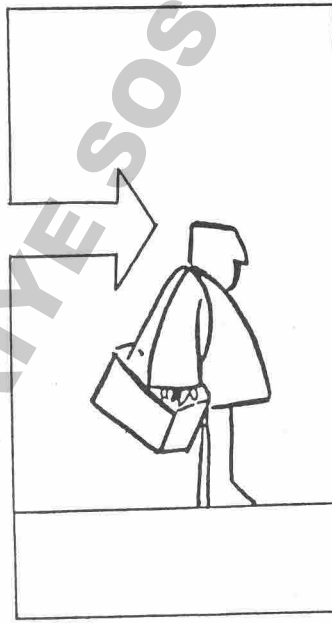
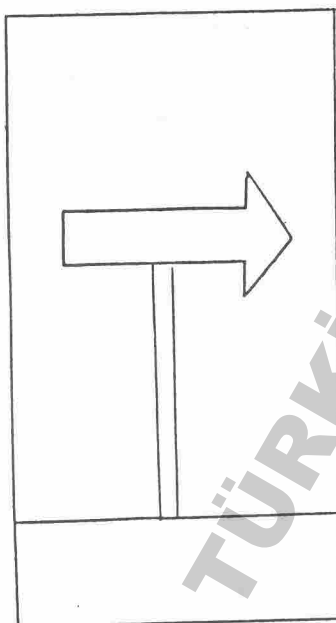
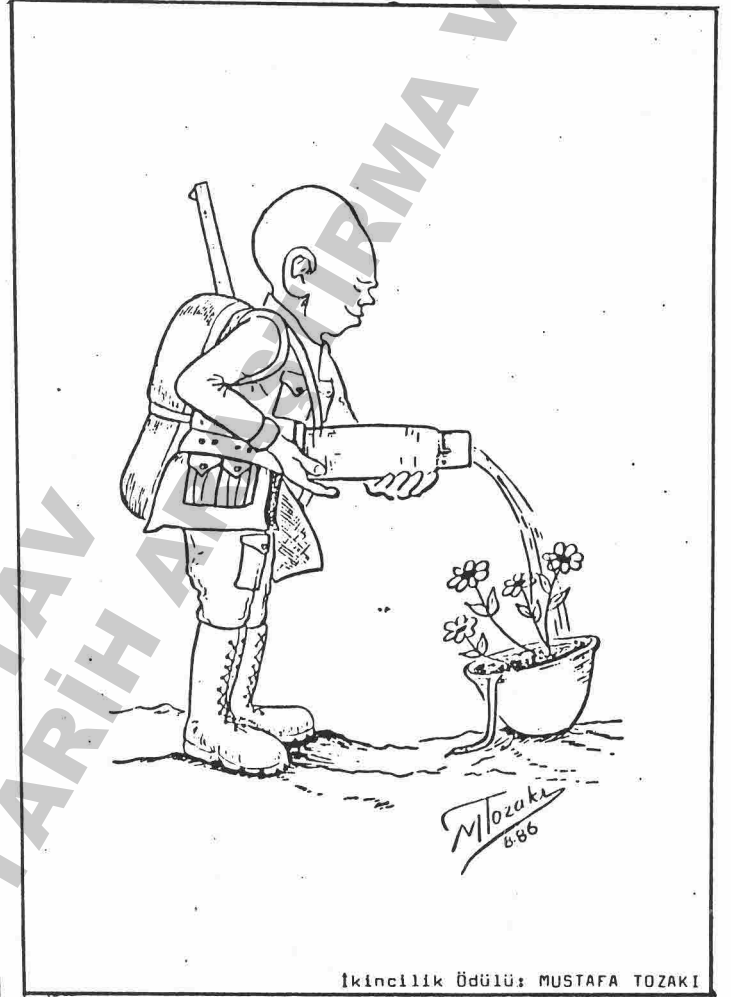

Resim dalında 3.lük alan Yüksel Çağlar'ın yapıtları.
(1. ve 2.lik alan resimler yağlıboya olduğu için teknik nedenle yayınlayamıyoruz.)

Karikatür Dalında: Erdoğan DİKER'İN

DEĞERLENDİRMESİ

zeyde bulunduklarıdır. Yine de yurtdışında ender olarak düzenlenebilen böylesi bir yarışma çerçevesinde daha çok belgesel bir önemi bulunduğu düşüncesiyle yayınlanmalarını uygun buluyorum.

7- Böylesi bir yarışmaya daha önce şiirlerini kitap olarak ya da çeşitli dergi ve gazetelerde yayınlamış olarak katılanlardan yukarıda belirttiğim eksikliklerin, olumsuzlukların üzerinde yetkin şiir örnekleri beklenmesi gerektiğine inanıyorum. Bu nedenle bu tür yarışmacılar böylesi yarışmalarda yeni adlar karşısında işin başında daha dezavantajlı konumdadır. Yarışmaya bu güçlüğü gözönüne alarak katılmayı kabul etmişler demektir.

8- Yarışmaya katılan diğer bazı adların şiirleri üzerine de şunları söyleyebilirim: Ali Altındağ, Veli Kahraman, Yüksel Akkaya, Karahan Yılmaz, Hüseyin Uçar, Adıgüzel K. yukarıda belirttiğim olumsuzlukları çokça barındırıyorlar şiirlerinde. Özellikle de politik doğruların şiir yerine sayılması yanlışlığını taşıyor bu şiirler. Aynı durum Hüseyin rumuzlu yarışmacıda da kendini gösteriyor. Bunların dışında Murat Karaaslan adlı yarışmacının şiirden çok öyküye yatkın olduğu görülüyor. Bu arkadaş için öyküde daha başarılı olacağını ileri sürebilirim. Şiir sevgisinin ona güzel öyküler yazmada büyük yardımcı olacağı kesindir. Yazınımızdaki S. Ali, S. Faik, O. Kemal, Y.Kemal, F.Baykurt, Tarık Dursun K. gibi usta yazarlarımız bu duruma iyi birer örnektirler. Yine Hüseyin rumuzlu yarışmacıda da öyküye yatkınlık bulunduğunu belirteyim.

Yarışmada başarı kazanan arkadaşları tekrar kutlar, katılan tüm arkadaşlara yeni çalışmalarında başarılar dilerim.

REN KIYISINDA GÖZLERİM YAŞLI

başladığı gibi bitti ren kıyısı sefalarım
artık her sabah ren kıyısında
izleyemem boğazdan geçen nazlı gemiyi
çıkagelir çürük sulardan mavi hüznün
bir göz odamda kuruyan çiçekleri yeşertmeye
her sabah tüm dilsizliğimle renkli özlemlerimi
anlatırım göçmenliğimi gözlerim yaşlı
bakakalır renksiz ren kıyısı

başlamadan bitti nazlı gemiyle sevişmelerim
bir sabah selamsız sabahsız geçip gitti
gönlümün dışında bir gurbet yaşıyorum gözlerim yaşlı
bir yurt özlerim yurdum gibi
sevda gülleri dikerim toprağına
söker atarım köksüz füzeleri
ey nazlı gemi ne bu küskünlüğün
bana 17 de ne renk çiçek açtığını söyle özgürlüğün

sevdalarımın gözyağıyla beslendi ren kıyısı
tüm günahlarımı burada bırakıyorum
çekilmiyor göçmenlikte ozanlık
ağlayamıyorum ağlayamıyorum gözlerim yaşlı
al senin olsun gümüş tepside gurbetim
ben yurdumu isterim

istemem kimse karşılamasın beni istasyonda
nasıl koyup gittiysem öyle döneceğim sessiz.

M.Sevda

Bir bülten ya da kitapta yayınlanabilecek şiirler:

1. Barış Şiiri - İbrahim EROĞLU
2. Benim Türküm - Harun YİÇİT
3. İşte Gidiyoruz - " "
4. Özgürlüğü Kuşatmak - Ali ÖZENÇ
5. Ve sen kucaklıyabilirsin yarınları - Ali ÖZENÇ
6. 1986 Sulh Yılı - Ö.F. ERTEKİN
7. Göçmen İşçinin Türküsü - Cengiz DOĞU
8. Gurbet Akşamı - " "
9. Mavi bir dünya doğacak... - D.-D.-Neriman
10. Namluları kendilerine döndürdüler - " " "
11. Getto Çocuğu - M. B. KANOK
12. Anna (4.,7.,11. Bölümler) - Can YOKSUL
13. Benim Şavaşkan Yalnızlığım - Hüseyin UÇAR
14. Özenti - M. KARAASLAN
15. Yedi Yıl Sonra - " "
16. (...hey delikanlı) - H.
17. İşinden atılan kadın yargıç önünde - İsmail KAHRAMAN
18. Basel Sokaklarında - Bülbül ALTINKAFESTE
19. Dağların bulutların üzerinde - KERİMOĞLU
20. Yaşama Sevinci - Adıgüzel K.

Yaşar MİRAC

Dursun AKÇAM

Yarışmaya katılan öykülerin tümüyle belirli bir düzeyde ve tutarlılıkta olduğu söylenebilir. Hemen hepsi de üstünde özenle çaba harcanmış yapıtlar. Öykülerin çoğunlukla ilk deneme olmadıkları seziniyor. Kimi yarışmacının bu alanda epeyce pratiği olduğu anlaşılıyor. Adları duyulmamış amatörler arasında birden usta sanatçılarla tanışıyorsunuz! Bu sevindirici bir olay. Yurtdışında özgün sanatı yaratacak Türkiye'li göçmenler tezgahlarının başında denebilir.

Bununla birlikte öykü sanatı ile bağdaşmayan birtakım çalışmaların da bu yarışmaya gönderildiği dikkati çekmektedir. Bu tür yazılar kendi konularında çok değerli olabilirler ancak öykü olamazlar. Kendi düşüncelerini kişilerin doğasına aykırı olarak söyletmek, kuklalar gibi onlara nutuk at-tirmek yada bir politik konuyu bir kafa dengiyle karşılıklı tartışmak öyküden başka bir şeydir. Kuşkusuz öykü de bir anlatım aracıdır ama başka biçimde, sanatın kuralları içinde.

Yaşanan, gözlenen bir olayı amaçsız, mesaj-sız rasgele bir biçim içinde aktarmak da öykü değildir kanımızda. Haber olur, röportaj olur, anı da olur ama onların belirli bir kurgusu ve anlatım biçimi vardır. Hangi konu olursa olsun yazar neyi, niçin, nasıl söyleyeceğinin sorumluluğunu taşır. O da kalmış ki sanat bir yaratma, bir yerde soyutlama işidir. Sanatın konusu insansa eğer, insanın insanla, çevresiyle, doğayla, toplumla ilişkilerinden doğan drama yada güzeli yaratmaksa eğer, önce sağlam bir kurgu ister, özün, biçimin uyumunu ister, biçim için de dil, anlatım ustalığı ister en başta.

Doğal ki yukarıda söylenenleri, yarışmaya öykü gönderen yazar arkadaşlarda bilmektedirler, belki fazlasını... İleri sürülen bu tür görüşleri eleştirenler de olabilir. Sanatın kesin kuralları, hazır hapları olmadığı bilinen bir gerçek. "Her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır!" dememişler mi? Bu da doğru. Ancak yiğitler yoğurt yerken, "Ben prasa yiyeceğim!" denilirse o zaman iş değişir.

Bu bağlamda sözü bu yarışmada derece alan öykülere getirmek gerekiyor. Bu öyküler emsalleri arasında biraz daha farklı puanlar-

la ön sırada yer alanlar. Hepsini ayrı ayrı irdelemek uzun sürer. Biz burada bazı örneklerle kısaca değinmekle yetineceğiz:

Fatihler Ölmez ya da Fatih'in Güneşi Fethi: Yarışmaya gönderilen öteki tüm öykülerden ayrı bir nitelikte bu öykü. Yazar, klasik düz anlatım yolunu seçmemiş. Yer yer gerçeküatülüğe varan imgelerle, simgelerle vurgulamış olayı. Yoğun ve usta bir anlatım. Şiir yazar gibi iğnenin deliğinden geçirmiş sözcüklerini yazar, cümleler de öyle. Çelişkiler ustaca bağlanmış sözcüklerin bir balyoz gibi indiği yerde. Tek cümleyi atlayanlar öykünün dokusu dışında kalırlar. Okurken hiç dalga geçmeye gelmez! O yüzden öykü biraz tikenak, rahat bir soluğu yok!.. Ancak öyküyü bitirdiğiniz zaman Türkiye'de yaşanan o yaman insan dramı, ince bir sızı yüreğinizde, beyninizde. Birkaç sözcük darbesiyle çizilen Serap'ı, otuz yaşlarında saçlarına ak düşmüş "gencocuk yaşlı kadını" unutmak zor!.. Usta bir yazar "Sevda".

Küçük Sami: "Fatihler Ölmez..." öyküsünün karşılığı bir biçim içinde kaleme alınmış "Küçük Sami". Üzentsiz, yalın, duru bir anlatım. Sağlam bir yapı, pürüzsüz bir dil. Bir solukta sonluyorsunuz öyküyü. Çocuk öyküsü ama çocukların da yaşlıların da hazla okuyacakları bir öykü. Küçük Sami'yi, bir rastlantı onunla arkadaş olan Jürgen'i çok seveceksiniz sanıyorum.

Murat Karaeslen'in öteki iki öyküsü de güzel. Bu alanda ustalığı su götürmez Karaeslen'in. Şimdi sıra öykülerini kitap olarak yayınlamasında. Kanımızca geç kalmış bile...

Monica: Politik nedenlerle gurbetçi olmuş bir gencin aşk öyküsü. Aşk dedikçe öyle yandım tutuştum türünden bir aşk değil. Almanya'da bir Alman kadına ne ölçüde aşık olunursa işte öyle. Şiirsel bir dil, usta anlatım. Cümleler biraz uzun ama sağlam, rahat okunuyor. Duygu ile düşünce iç içe bir harman bu cümlelerde. Yer yer "mensur şiir" denilen klasik ifadeler de rastlanmaktadır. Yazarın Monica'yı düşlerken yinedelediği nakaratlar, bazan pek "hamasi" ifadeler olarak sırtıyor. Hele bir yerde konuyu bölerek okuyucuya seslenmesi var ki evlere şenlik!.. Öykü Monica'nın bıraktığı mektupla bitirilmiş olsaydı daha bir yerine otururdu sanıyorum.

Tüm bu ufak tafek kusurlara karşın beğenilirdi bir öykü Monica. Usta ve işlek bir kalem var "Hasret" in, yeterli birikimi de... Çok daha

başarılı öyküler beklenir kendisinden. "Bestenigar Sokağında Bir İstihbarat Subayı" öyküsü de Monica gibi başarılı bir öykü "Hasret" in.

Leke: Yurtdışında 80 darbesine karşı çeşitli politik eylemlere katılan, sonra da "vatani görevini yapmaya" giden bir "Bedelli asker" in dramı. Yaptığı eylemlerin duyulacağı korkusu içinde ağır psikolojik bunalımlar içinde yaşar "Bedelli asker". Sonunda korktuğu başına gelmiştir. İki yol vardır artık onun için ya hapse girecek ya da komutanın telkinlerine uyarak gizli polisliğe terfi edecektir! O, ikinci yolu seçer. Ancak kurtulamamıştır. Arkadaşlarının aşılayıcı bakışları altında kahrolur ve bir kara leke gibi başı mensesinin üstüne düşer.

Öyküde başarılı bir anlatım, başarılı ruhsal analizler var. Ne yazık ki bu başarı öykünün sonuna değin sürmüyor. "Bedelli asker" birden bire polis olarak ortaya çıkıyor bir konsoloslukta! Öykünün kurgusu dışında bir yama gibi kalıyor bu bölüm. Üstelik bir zorlama. O nedenle öykü başlangıçtaki doğal havasını ve inandırıcılığını yitiriyor. Ama bir hata gibi görünen bu olay öyküdeki tüm değerlerin silinip atılmasının nedeni olmaz doğal ki...

Bir La Havle Daha Çekti: Yine bir gurbetçinin öyküsü. Yalnızlık, çaresizlik. Tüm değerleri çığnayıp tutunacak bir dal gibi pek tanımadığı, bilmediği bir kadınla yaşamayı göze alan Halil, kadının umulmadık bir yerde bir başka erkekle yatması ve kendisini sokağa atmasıyla depresyon geçirir, bunalımlara düşer. Ardından ruh doktoru, "psiko-terapi" ler...

Yalın, biraz da yavan bir anlatımla konuya girer yazar. Anlattıkları pek ilginç gelmiyor ayrıca. Ama birden bir olay çıkıyor karşınıza, Halil'i çarpan olay. Halil'le birlikte siz de çarpılıyorsunuz! Dil, işlek bir öykü dili değil, bazı küçük yanlışlar da var. Ancak kurgu ve olayın aktarılması başarılı. "Muhacir", neyi, nasıl ve niçin yazacağını bilincinde. Daha nice Halil'lerin dramı "Muhacir" yazarları beklemekte...

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: burada adlarını saymadıklarımız da dahil öyküler arasında öyle çok büyük çarpıcı ayrımlar yok. Değerlendirmelerde yanlıgı da her zaman olası. En güzeli kişinin kendisine güvenmesi, öykü yazmayı, bu arada okumayı da iş edinme-

sidir. Burada derece alamayanlar arasında görünmeyenlerin yarının usta sanatçısı olmayacaklarını kim savlayabilir! Yarışmacı tüm yazar arkadaşlara başarılar dilerim.

DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Birincilik, ikincilik, üçüncülük ve mansiyon birbirine yakın ya da eşit derecede puan alanlar arasında paylaştırılmıştır. Bu ölçüye göre belirlenen sonuçlar aşağıda sıralanmıştır:

Birincilik:

Fatihler Ölmez ya da Fatih'in Güneşi Fethi: Sevda
Küçük Sami: Murat Karaaslan

İkincilik:

Monica: Hasret
Bestenigar Sokağında Bir İrtibat Subayı: Hasret
Kazım: Murat Karaaslan
Bir La Havle Daha Çekti: Muhacir
Leke: A. Özeng

Üçüncülük:

Gönül Ağacı: Üzgür Barış
Elif'in Yolculuğu: Murat Karaaslan
Yürek Bağı: Sadık Erenerler

Mansiyon:

Doktor: Sami Sülük
İzin Öncesi: Sadık Erenerler
Garajda Bir Saat: Ahmet Safa
Sılaya Üç Bilet: Bedri Konak
Hikmet'in Hikmeti: Nedim Şener
Üç Gündür Karımla Konuşmuyorum: Nedim Şener
Döndü: Sami Sülük
Cennetlik Bedo: Sarsar
Deli Adam: Adil Erdem

Not: Alman klavye daktilo ile tüm "ı" ları "i" yazan ve birçok da imlâ yanlışlığı bulunan Nedim Şener'in yazdıklarını yeniden düzeltmesi gerekir.

Dursun Akçam

ÇAĞRI

İnsanlık 1. ve 2. Dünya Savaşlarının yaralarını sarmadan toptan yok olma tehlikesi ile karşı karşıya gelmiştir. Günümüzde 20 kez dünyamızı yok etmeye yetecek silah depolanmıştır.

Yıldızlar Savaşı projesi var olan nükleer tehlikeyi daha da artırmaktadır. Ülkemiz bu tehlikeli gidişe ortak edilmektedir.

Her geçen gün büyüyen bu tehlikeli gidişde diktatörlük yeni "sorumluluklar" üstlenme sorumsuzluğu içerisinde.

Yıldızlar Savaşı projesinin kuramcıları; "Eğer bu sistem ABD'ye kurulursa dünya yuvarlağı nedeniyle ufuk çizgisinin altında kalan Sovyet füze üstlerini göremeyeceklerdir. Bu nedenle bu sistem Türkiye'ye kurulmalıdır." "Uzay savaşımının kaderini coğrafi konumu nedeniyle Türkiye belirleyecektir." gibi sözler etmekte. Ve Türkiye'de gün, gün bu ağır sorumluluğun altına sokulmaktadır. Yeni tesislerin yapılması, üstlerin modernizasyonu, Ağrı dağına sık sık yapılan casusluk tırmanışları ve halktan gizlenen SİLA anlaşmaları ile bu tehlikeli tırmanışta devam ediyor.

Topraklarında bir dünya savaşı gören ülkenin insanları olarak bizler, topraklarında iki dünya savaşı gören, bunların açtığı onulmaz yaraları bilen, yaşayan avrupalılarla Avrupa da birlikte bir nükleer tehlikenin eşiğinde yaşamaktayız.

Bir göçmen işçi derneği olan derneğimiz TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ sınır tanımayan, insanlığı toptan yok edecek olan nükleer tehlikeye karşı savaşımı yükseltmeyi, dünyanın neresinde yaşanırsa yaşansın bir insanlık sorunu olarak alıyor. Bu nedenle Birleşmiş Milletler Örgütünün Barış Yılı olarak ilan ettiği 1986'da derneğimizin başlattığı sanat yarışmasının sonucunda, GÖÇMENLİK KOŞULLARINDA BARIŞ SAVAŞIMI VE SANATIN YERİ konulu bir forum düzenlemektedir.

Bu forumda görüş ve düşüncelerini açıklamak, değerli katkılarına yapmak için, yaşamla canlı bağlarını sürdüren Göçmen İşçiler, Sığınmacılar, Aydınlar ve Avrupalı dostlarımız çağrılıdır. Gereken ilgi ve katkıyı sağlayacağınıza olan içten inancımızla sizleri, GÖÇMENLİK KOŞULLARINDA BARIŞ SAVAŞIMI VE SANATIN YERİ konulu foruma katılmaya, olanaklar ölçüsünde görüş ve düşüncelerinizi dile getirmeye çağırmaktan sevinç duyuyoruz.

DUYURU

FORUM

Konu: GÖÇMENLİK KOŞULLARINDA BARIŞ SAVAŞIMI ve SANATIN YERİ

Konuşmacılar: Süleyman ÜSTÜN (DİSK Maden-İş Eğitim Dairesi Müdürü. Yazar.)
Can YOKSUL (Şair.)
Yavuz ÇİZMECİ (Barış Derneği Y.K. Üyesi)
Fethi SAVAŞCI (Yazar)

GECE

Geceye katılan sanatçı ve konuşmacılar: Hans STEBLER (İsviçre Barış Derneği Başkanı)
Nedim HAZAR (Ozan)
Geo SCHALLER (Ozan)
Hüseyin KİRAZ (Ozan)

Tarih: 16 Mayıs 1987

Saat: Forum: 14.00

Gece: 19.00

Yer: Gemeindehaus, Klybeckstr 95
4057 BASEL

TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
YÖNETİM KURULU